

החברותא

בס"ד ערש"ק ויגש ז' טבת תש"ס

החברותא גמאון פנימי לחברים גליון מס 113

פציעים יקרים

כי כמוך כפרעה (ויגש) פרעה אותיות פה-רע, היינו שאותו ההתלהבות ואש התאווה שיש לנו לענינים אסורים, זוכה שיהי' לעבודתו יתב"ש, ע"ד מאמר צדיקים עה"פ מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע. באותה התשוקה וההתלהבות שהיה לו בעת העבירה אמר המזמור הזה. ולכן במקום שבע"ת עומדים צדיקים גמורים אינם עומדין (ברכות לד') כי הבע"ת הכנים את כל אש התאווה שהיה לו לעבירה לעבודתו יתב"ש בתו"ת...

ולא עמד איש בהתודע יוסף אל אחיו (ויגש) בעת שאיש יהודי שופך את מר נפשו ולבו להקב"ה הוא כבן המלך. המדבר עם אביו שאפילו שרים גדולים אין רשאים להיות נוכחים אז. אפילו מלאכים אין עומדים באותה שעה שמתיוחד עם אביו שבשמים...

והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים (בראשית מה) ותמוה לכאורה אין צדיק יסוד עולם יתפאר בכבוד... יוסף אמר לאחיו שיגידו זאת לאביהם איך הוא מקבל הכבוד ומחזירו למלך הכבוד ב"ה וב"ש. וזכה מיושב קצת מה שייוחד לעצמו שם "אבי" שתלה הזכות מה שיכול לקבל הכבוד שלא יזיק לו זהו של אביו.

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני. הנה תוה"ק לימדה אותנו דרך איך לבא להתפלל לפניו יתב"ש לכל יפול לב האדם ולומר איך אשא פני לעמוד להתפלל לפניו יתב"ש ואני איני ראוי במעשי כפרט אם יזכור חטאיו שחטא לפניו יתב"ש. ישיב אל לבו ג' אופנים. א. זכות אבות כי ויגש אליו יהודה ס"ת שוה אלו האותיות נתוספו לאבות הקדושים אברהם - ה יצחק - ש יעקב - ו. ב. בי אדוני שיש בנפשו חלק אלוהי ג אדוני שאל - הקב"ה בעצמו כביכול מתפלל עמי כי אין אני כדאי להתפלל מצד עצמו (זרע קודש).

וירא מנוחה כי טוב - ויהי למס עובד (בראשית מט) האדמו"ר רבי חנוך הערך מאלכסנדר אמר בשם הר"ר בונם זצ"ל על הפסוק ויהי למס עובד דעובד השם צריך נסים כמו מס וסמך שבלוחות שבנס היו עומדים. והנה יש להבין לכאורה למה מדמהו ונקיט לנס הזה? ונראה דזה להראות שאין ביכולת אדם עובד ה' לעזור לעצמו כלום בלי נס כמו מס וסמך שבלוחות שלא היו עומדים רגע אחד בלי נס עובד ה' וכדאי יתום בגמ' אלמלא הקב"ה עוזרו לא היה יכול לו. כן בזה להראות שהעבדות להשי"ת רק בנס ולא בכח אדם כלל. ודו"ק

בקש יעקב לגלות את הקץ (רש"י בפר' ויחי) פרוש גלוי הקץ לידע שיש קץ להגלות והוא ע"י שהוא רק הסתר ואינו עצמו ח"ו. כי הפנימיות שהוא אמת אין לו קץ. וההסתר יש לו קץ ורצה שיהיה זה נגלה ולא היה גלות כלל ונשאר סתום, ומ"מ ע"י אמונה שמאמינים בנ"י שאין שום כח בלתי השי"ת רק כל זה רק הסתר אף שאין רואין זה בעין מ"מ ע"י אמונה ע"כ יכולין לראות האמת... (שפת אמת)

ויחי יעקב בארץ מצרים. ברש"י שם למה פרשה זו סתומה וכו'. מרמז לנו בענין הזה שלא ימס לבנינו כאשר אנחנו בעקבתא דמשיחא ובכל דור הנפשות מתקנים ואיך נזכה להגאולה? כי רואים אנחנו מה שקרה לאבותינו בגלותם. ודווקא בגלות הגיעו לכל הקדושות כי כן רצון השי"ת. ושמעתי בשם הרה"ק מפרשיסחא זצ"ל שאף שהנפשות מתקנים בכל דור מ"מ הנקודה שכלב נטהר שבכל דור ודור יותר.

(פרי צדיק)

נרשם ע"פ שיחת הרא"ש - השנה א'תש"א חג הפסח, תשכ"ב.

בעליו בנאמניו גמורה.

האדם שחי את החיים שלו לבד ואינו חי באחדות שבת אחים גם יחד אינו יכול להוציא מהכח אל הפועל תפקיד זה. כי בשעה שיש לו איזה סבל מיד מתיאש. הלא האדם הוא רק אדם ואינו מסוגל לסבול שום סבל. ואם אינו מסוגל לסבול הוא מיד מתיאש ואם הוא מתיאש בודאי שאינו מסוגל למלא תפקידו בחיים (להיות ככלב כנ"ל) ואם לא יהיה לו סבל יהא נאחו בהרגל הרחמים ולא יתחבר אל וחטאתי נגדי תמיד ושוב לא יהיה מסוגל להגיע להשגת המטרה.

ע"כ בהכרח שהחברים יתאחדו ביחד והאחדות הזאת תועילה לכל אחד ואחד להגיע למטרה אשר למענה נברא.

וכאשר נהיה מאוחדים ביחד ימנעו ברחמי שמים מהחברים להיות בבחינת סבל. כי לא יהיה מצב כזה שכולם יהיו בתקופה אחת במצב של סבל מפני שבשעה שאחד נמצא במצב של סבל, השני לא נמצא באותה שעה במצב של סבל ונמצא בהרגל הרחמים. ובאם הוא באחדות עם החבר באהבה שאינה תלויה בדבר ממילא מרגיש כאבו של חברו בכח בחינת צער גלות השכינה. כי הכאב של השי"ת הוא פי כמה וכמה מהכאב של האדם "עמו אנכי בצרה". ובשעה שהחבר מרגיש בכאב של החבר ומרגיש בזה את צער גלות השכינה הוא משפיע על חברו בכח הרגל הרחמים שבו שהחבר ירגיש בתוך כאבו את הרחמים. ועיי"כ נמצא בדבקות בורא ללא צורך להשאר בסבל, נמצא שע"י האחדות ניתן למלאות מטרת הבריאה בהרגל הרחמים בלי סבל.

השי"ת ירחם עלינו כי אנו זקוקים לרחמי שמים משום שאנו נמצאים במצב של "סבבוני כלבים רבים" (תהלים כב) והם אומות העולם הרוצים לעשות מאתנו כליה.

עלינו לדעת שהכל תלוי בנו כי אנו בבחינת "כלב" דהיינו שבנו נמצאת מציאות הרע כמו שכתוב כי יצר לב האדם רק רע כל היום. הרע הנמצא בנו נותן לאומות העולם הכח לעשות מה שהם רוצים. ואין מי שמונע בעצם. ובאם נתקן את בחינת הכלב שלנו לא יוכלו אומות העולם לעשות כלום.

דוד המלך ע"ה הביא את הדוגמא לבחינת כלב - סבבוני כלבים רבים ללמד אותנו שאפילו שהאדם הוא מציאות רע - רק רע כל היום בכל זאת באפשרותו ובתפקידו להעלותו לקדושה. ע"י הכרת מציאותו, וכמו הכלב אשר בטבעו רע ועז פנים, בכל זאת הוא מכיר טובה לבעליו ומשמשו בנאמנות גמורה בלי ליאות. כך האדם צריך ויכול להכנע לבורא יתברך שמו ולעבדו בנאמנות גמורה בלי ליאות.

הכרת המציאות בבחינת כלב כנ"ל מתבטא דוקא בעת הסבל, אחרת אינו מסוגל להאחו במציאותו האמיתי. הלא מציאותו האמיתית הוא בבחינת "וחטאתי נגדי תמיד" וממילא נאחו בבחינת "ורחמיו על כל מעשיו". ואם נאחו בבחינת הרגל הרחמים של הקב"ה בלי סבל אינו יכול להאחו במציאות של חטאתי נגדי תמיד. כי אז יש לו איזה אחיזה עצמית (ישות מסוים) בזה שנאחו ברחמים של הקב"ה. על כן צריך האדם לדעת שדוקא מתוך הסבל מסוגל להאחו בבת אחת גם ב"חטאתי נגדי תמיד" וגם ב"רחמיו על כל מעשיו". ואז יכול להיות כמו הכלב אשר טבעו רע ובכ"ז משמש את

עיקר מטרת האדם ממש הוא אשר במצבים הירודים יכיר את מציאותו השפל ודרכו ידבק בבורא יתברך שמו. וזהו מה שאמר הכתוב: כי לא יחפוץ במות המת כי אם בשוב מדרכו וחיה. האדם מגיע לשפלות הירוד ביותר מות המת ובכל זאת הקב"ה לא יחפוץ שישאר במצב הירוד הזה אלא ישוב מדרכו וחיה.

זאת עלינו לזכור שהשי"ת אינו יכול להביא את הבריאה לשלמותו רק בזה שנקבץ ונתקן את הנשמות שנתפזרו במדבריות ובכל מקום שהוא, אשר אי אפשר לקבצם רק באופן שכל אחד ימלא מטרתו בחיים ורק בכח האחדות, ובודאי אפילו אם יהיו רק קומץ חברים שיהיו דבקים להשגת המטרה יוכלו להביא את הבריאה לשלמותה.

גם המצב שאנו נמצאים בין אומות העולם הרוצים לעשות מאתנו כליה תלויה במלוי מטרתנו בחיים ובכח האחדות כדי שלא יהיה להם שום שליטה עלינו. ועל זה אמר הכתוב: ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה, הר עשו זה אנחנו (כאמור שאנו בבחינת כלב) ובאם נשפוט את הר עשו דהיינו שנגיע להכרה שאנו בחינת עשו ממש אז והיתה לה' המלוכה יתפרסם שם ה' בעולמות. וזהו ושב וקיבץ הקב"ה יקבץ את הסבל-העשו למטרת השלמות.

ה' יזכנו שנוכל להתאחד באחדות של אמת אשר עיי"כ נקרב את ביאת משיח צדקנו בב"א.

כך היה האחדות והאהבה של דוד ויהונתן. דוד היה יכול בנקל לשקוע בכאביו לתרץ את עצמו בכל מה שעבר עליו בחייו הקשים ולאבד את מעמדו המיוחד של "מצאתי את דוד עבדי". מאיזה מקור שאב דוד הכח להחזיק מעמד? זה היה רק מכח יהונתן אשר אז היה בבחינת הרגל הרחמים ומהכאב שהיה לדוד למד יהונתן צער גלות השכינה והשפיע על דוד להרגיש בתוך כאבו את הרחמים של הקב"ה.

לכל אחד ואחד יש לו תפקיד מסויים השייך לו לתקון הבריאה. התפקיד מתבטא ע"י כאב מסויים שהאדם סובל. מטרת האדם להכיר מתוך הכאב שאינו מציאות עצמו והכל מציאות הויה ברוך הוא. בעצם כל אחד סובל את הכאב שלו ולא את של חברו ורק בכח האחדות מרגישים גם את הכאב של השני וזהו וראית את אחורי ופני לא יראו כי תראה אותי מתוך הסבל (בחינת אחוריים).

דוד המלך אמר את הפסוק בלשון רבים סבבני כלבים רבים (סבבוני בלשון יחיד וכלבים רבים בלשון רבים) כי לכל אחד ואחד יש את בחינת הכלב הפרטי שלו ומכיוון שההכרח הוא להיות באחדות על כן מציין הלשון כלבים בלשון רבים כאלו שלכל אחד ואחד יש גם הכלב של השני.

האחדות עבודה קשה מאד. צריכים לעבור נסיונות גדולים וקשים של שנאה וכדי כדי שתתעורר האהבה שאינה תלויה בדבר. ובאם לא נעבור את הנסיונות של שנאה נשאר באהבה התלויה בדבר.

מאמרים קצרים עפ"י דברי מו"ר הרא"ש שליט"א שכתבם הר"ר יהודא פרוש שליט"א

קול רינה וישועה באהלי צדיקים. שאלו את הרא"ש הלא מקודם בא הישועה ואח"כ בא הרינה ולפי זה היה צ"ל כתוב קול ישועה ורינה באהלי צדיקים. כשעוד לא הספקנו לגמור את השאלה. הגיב הרא"ש ואמר: אצל הצדיק בתחילה הוא השמחה ואח"כ בא הישועה.

כדי להשיג את השלמות ההכרח הוא האחדות. כי שלמות צריכה להיות בכל הרמ"ח אברים ושס"ה גידים וממילא כל הרמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה תובעים מהאדם את שלמותה. ומכיוון שיש איברים שבאים לשלמות בכח האחדות. איברים אלו באים בתביעה... ודעתם מטורפת.

מישהו ביקש מהרא"ש נדבה. הרא"ש נתן לו סכום כסף. כשהלך אמר הרא"ש: למעשה אינו זקוק לנדבה ובודאי הוא מכניס את הכסף לתוך קופתו הגדולה. ובכל זאת קיים נתינת צדקה בבחינת "עבד לרוץ לפניו". הרא"ש סיים, אם יזכינו השי"ת האדם הזה לא יוכל לישון עד שיוציא את הכסף מהקופה למטרה נצרכת.

החברים בחברותא צריכים להיות קרובים זה לזה ממש, אלו שמתרחקים מחברים אין זה אלא מיסוד הגאווה. מטרת החברותא להתקרב ולהתקשר עם כל אחד ואחד עי"ז שרואה את עצמו במעמד פחות מהזולת. וזה שאינו מתחבר הוא רק מחמת יסוד הגאווה הנמצאת בו. ובודאי יש להתגבר על כך בכל הכוחות.

שהשמחה במעונם

הר"ר חיים רובינפלד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יהושע רובינפלד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר משה שטרנגר ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר צבי אלימלך קיש ומשפ' להולדת הבת
הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' להולדת הנכדים
הר"ר משה תופיק ומשפ' לנשואי הבן
הר"ר ישעיהו בורנשטיין ומשפ' לנשואי הבת

היזל ע"י
מערכת החברותא
שני 3
טל: 02-5829688
פקס: 02-5325477
ת.ר. 5080
ירושלים 91050

בום תנחומים

הר"ר יוסף חזן שליט"א על פטירתה של אמו האשה החשובה מרת **זיסל חזן** ע"ה